

[Indenrigsministeren.]

bedringsarbejder, saafremt Kommunalbestyrelsen skønner, at de i Loven nærmere angivne Betingelser herfor er til Stede. Den hidtil gældende Lov udløber med indeværende Aar, og da det viser sig, at denne Lovgivning efter de Oplysninger, der foreligger for Ministeriet, og som er gengivet her i Bemærkningerne til Lovforslaget, har haft en ikke ringe Betydning, og at den praktisk talt ikke har paadraget Statskassen noget Tab — for de sidste 3 Aar drejer det sig i alt om kun ca. 6 000 Kr. —, har jeg ment det rigtigt at foreslaa denne Lovgivning forlænget for de kommende 2 Aar. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i det høje Ting.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om autoriserede Sygeplejersker*. Allerede i Medicinalkommissionens Betænkning af 1921 forelaa der et udarbejdet Lovudkast vedrørende dette Spørgsmaal, og paa dette Grundlag blev Spørgsmaalet derefter behandlet her i Rigsdagen i 1921—22, da daværende Justitsminister Rytter fremsatte et Lovforslag, og dernæst i Rigsdagssamlingen 1924—25, da daværende Indenrigsminister Hauge fremsatte et Lovforslag. Det lykkedes ikke under disse Behandlinger at faa Spørgsmaalet løst, men jeg maa mene, at de Betæneligheder, der fra forskellige Sider var til Stede, nu kan siges at være bortryddet.

En Lovgivning paa Grundlag af det Lovforslag, jeg her fremsætter, vil for saa vidt kun blive en Bekræftelse paa en Udvikling, der allerede for en meget stor Del er tilendebragt. I Bemærkningerne til Lovforslaget gives der Udtryk herfor, idet det oplyses, at Centralforeningen af Hjemmesygeplejevirksohmheder i Danmark paa sit Delegeretmøde i Sommeren 1931 ligesom Dansk Sygeplejersraad, Staten samt Københavns Kommunes Hospitaler og, saa vidt jeg ved, alle kommunale Sygehuse nu har krævet 3 Aars Uddannelse for de under Foreningen ansatte Sygeplejersker.

Lovforslagets § 1 bestemmer, at Ret til at betegne sig som autoriseret Sygeplejerske har kun den, der i Medfør af denne Lovs Bestemmelser har erholdt Bevis som saadan. Bevis for at være autoriseret Sygeplejerske udfærdiges af Sundhedsstyrelsen, og for at erholde et saadant Bevis maa vedkommende gennem Attester fra de Institutioner, hvor hun har lært Sygepleje, kunne godtgøre, at hun er fundet egnet til Sygeplejegering, og endvidere, at hun paa Sygehuse, som er godkendt af Sundhedsstyrelsen som Ud-

dannelsessteder, har gennemgaaet en 3-aarig Uddannelse i Sygeplejegering og derved opnaaet fyldestgørende Dygtighed som Sygeplejerske og Kendskab til Sygeplejens Teori.

Som en nødvendig Overgangsbestemmelse er i § 6 indsat, at enhver, der ved denne Lovs Ikrafttræden er i Virksomhed som Sygeplejerske, kan erholde Bevis som autoriseret Sygeplejerske, naar hun inden 1 Aar efter Lovens Ikrafttræden indgiver Ansøgning derom og det paa Grundlag af Attester om hendes Uddannelse og praktiske Tjeneste som Sygeplejerske skønnes, at der bør meddeles hende saadant Bevis.

I Forslagets § 4 findes almindelige Bestemmelser om — paa samme Maade som i andre gældende Love for Personer i Sundhedsvæsenets Tjeneste —, i hvilke Tilfælde Fratagelse af Retten til at kalde sig autoriseret Sygeplejerske kan ske.

Der bestemmes i Forslagets § 8, at der til at bistaa Sundhedsstyrelsen ved Tilsynet med de autoriserede Sygeplejerskers Uddannelse og Virksomhed af Indenrigsministeren tilforordnes Sundhedsstyrelsen en autoriseret Sygeplejerske som særlig sagkyndig.

Endelig er der i § 7 indsat en Bestemmelse, der ikke fandtes i de Lovforslag, der tidligere har været forelagt vedrørende dette Emne. Bestemmelsen gaar ud paa, at Sygeplejebureauer, som anviser autoriserede Sygeplejersker, skal godkendes af Sundhedsstyrelsen og staa under dennes Tilsyn.

Dette er Forslagets Hovedbestemmelser, og jeg vil udtale Haabet om, at Rigsdagen nu vil løse dette Spørgsmaal, for hvis Løsning altsaa Medicinalkommissionen udtalte sig allerede for mere end 10 Aar siden, og at denne Lovgivning maa komme til at gavne og yderligere højne den udmærkede Sygeplejerskestand, som vi har her i Danmark, og som er af saa stor samfundsmæssig og jeg kan ogsaa sige rent menneskelig Betydning.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Man gik derefter til den under Punkt 3 paa Dagsordenen opførte Sag:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statshusmænds Rentebetaling.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2865; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 227).